

Най-малкият упогил се стира на 16 метра, а най-големият — онзи на Сети I — слиза на повече от 150 метра, и не е още довършенъ.

Същиятъ лънакства, които бѣха служили на инженеритъ на пирамидитъ, служели и на отбѣга на тиванските сиринги (syringes съ ^{намерени} сирингите тѣзи упогил, по причина на приликата имъ на дълги зѣби за свирка), за да измалятъ твърсенитѣ на злогръбнитъ, да склони кладенци, нахвръх да забъркватъ раскопачитъ, исписани и скульптурирани стени, съградени върху коридоритъ, и най-послѣ затваряннето етоу погребението на входнитъ врата по начинъ да не може да се наидѣт отъ никого.

Освѣтъ устройството на коридоритъ, стаятъ, кладенцитъ и други пѣтища въ сирингитъ, за да улгодѣтъ по-добро тѣзи гробница на мѣстѣ, който душата прави на онзи свѣтъ, по всиркитъ стени и тавани съ били исписани, извадени сѣнки отъ това мѣстешествие. Всиркитъ прѣмѣждилъ, всиркитъ борби и опасности, които прѣкарва душата въ царството на мракѣтъ, застрашавана отъ злитѣ дѣсове и водена отъ добритъ, съ изобразѣни съ всиркитъ подробности, съ всирката грама-тичностъ, съ всиркото масторство на тогавашнитъ художници. Количеството на лицата, изобразѣни по стенитъ е толкова голѣмо щото съ стотини се събиратъ само върху една стена на стая.

Гробитъ на Сети I, баща на Сесостриса, е най-пълнитъ типъ отъ този видъ гробници; фигуритъ и иероглифитъ въ него съ истински модели като рисунки и като грациозна скульптура.

Упогилтъ на частнитъ лица съдържалъ статуи, нѣ въ царскитъ сиринги не съ се наидѣли подобни, при всирко че текстоветъ спомѣнуватъ за специални стая за статуи и фигурки. Въ всѣки случай въ храмоветъ на тѣзи гробове, които се намирахъ на далечъ, се намиратъ въ много екземплярѣ образа на господарѣ. Тамъ, за да отговорѣтъ